

VI. évf. 5. szám 2015. február 22.

HÍVÓ SZÓ

Szigetszentmiklós-Kossuth utcai Református Egyházközség lapja

---

BÖJT-TALÁLKOZÁS JÉZUSSAL

Különleges csengése van ennek a szónak számomra, mert a szomorúság, a lemondás, az önsanyargató életmód jut róla eszembe. A következő gondolatom az, hogy ez katolikus szokás, mi reformátusok nem böjtölünk. De miért nem?

Azért, mert akkor olyanok lennénk mint a katolikusok, és elveszítenénk a református identitásunkat? Vagy azért, mert attól tartunk, hogy a böjtöléssel piros pontot szeretnénk Istennél szerezni, és ezzel a piros ponttal valami extra jutalomra kívánnánk szert tenni?

Ha van is bennem ilyen ódzkodás, annak más az alapja. A családjamban Nagypéntek volt az év egyetlen böjti napja, és már kisgyerekként is rosszul esett annak a gondolata, hogy ezen a napon tilos húst enni. Sőt, semmiféle húsrút, felvágottat, még parizert sem. A böjt nekem akkor ezt jelentette. Ezért úgy vártam, hogy elteljen a nap, és másnap már lehessen húst enni. Gyomrunknak parancsolni nem könnyű feladat.

Lelkészként szembesültem azzal, hogy a böjt ennél több. Vagy legalábbis többet kell, hogy jelentsen. A böjt nem egyszerűen a hús evésének az elkerülését jelentette, hanem készülést Jézus kereszthalálára és feltámadására. Ez pedig nem katolikus „szokás”, hanem minden keresztyén életének központi területe. Ez – Jézus halála és feltámadása – alapja a hitünknek, de alapja a mindennapi életünknek. Jézus a halálával bűnbocsánatot szerzett nekünk, és mi Istennek ebből a kegyelméből élünk nap mint nap. Ez teszi lehetővé, hogy ne félve és rettegvé közeledjek Istenhez, tartva haragjától és büntetésétől, hanem gyermeki bizalommal. Mennyei Atyám ő, aki kimondhatatlanul szeret, és ez a szeretet beleárad az életembe, sőt túlcserdül rajta. Azért tudom a másikat szeretni, mert Isten szeretete tesz képessé rá. És azért tudok megbocsátani, a rosszat elfelejteni, mert Isten is eltörölte a vétkeimet, és nem emlékezik meg róluk. Ha ez sikerül, az nem az én érdemem, hanem Isten kegyelmes munkája az életemben. Jézus halála és feltámadása azonban nem csak a földi életünkre van hatással, hanem a halálunkra is. Neki köszönhetjük, hogy nem maradunk a halálban, nem vész el az életünk, mert feltámaszt és örök élettel ajándékoz meg a mennyben.

Ez Nagypéntek és Húsvét jelentősége. Ha ez áll életünk középpontjában, akkor jó úton haladunk. Sajnos, nem mindig van így. Olyan könnyen kiesik a tudatunkból, és elfoglalja a helyét a világ zaja, életünk számtalan gondja, a csalóka földi boldogság kergetése. Aztán egyszer csak rádöbbenünk arra, hogy nincs ez jól így. Hiányzik valami. Hiányzik a Jézussal való közösség. Hiányzik, hogy a keresztségéből erőt, a feltámadásából reménységet tudjak meríteni. S milyen jó lenne visszatérni Hozzá.

A böjt segít ebben. Ha nem önmagáért, hanem Jézusért böjtölünk, akkor Ő kerül be életünk középpontjába. Ő lesz az, aki körül elsőrenden forognak a gondolataink, és rajta keresztül tudunk eljutni másokhoz, a felebarátainkhoz. Rajta keresztül szemléljük a világot, és rájövünk arra, hogy ez a világ azért nem félelmetes, és a

sorsunk azért nem reménytelen, mert mindkettőt Ő tartja a kezében. Ő, akié minden hatalom mennyen és földön.

Ezért érdemes böjtöt tartani, hogy Ő kerüljön be a szívünkbe, Ő vezessen, irányítson, Vele együtt élhessünk. Adja Isten, hogy merjünk böjtöt tartani, olyan böjtöt, amelynek a lényege nem a húsevéstől való tartózkodás, hanem Jézus Krisztusra való rátalálás, és a Benne való öröm.

Szalkay László

BIBLIAI TÖRÉNETMONDÓ VERSENY

*Az emberi értelem tervezget, de az Úr adja meg, hogy mit mondjon a nyelv."
(Péld. 16,1)*

Minden tanévben megrendezi a gyulai Magvető Általános Iskola a " Ne szóljon Igéd hiába" című Országos Bibliai Történetmondó Versenyt, melyen iskolánk tanulói is részt vesznek. Ennek a rangos megmérettetésnek a házi vetélkedőjét rendeztük meg 2015 február 12-én, hogy jó időben eldőljön, kik lesznek azok a tanulók, akik majd képviselik iskolánkat és gyülekezetünket az áprilisi versenyen Gyulán. Csütörtökön délután ünneplőbe öltözött diákok izgatott zsisbongása akkor csendesedett el, amikor Noseda Tibor igazgató úr köszöntötte őket és örömmel nyugtázta a jelenlévők létszámát. Bár ez inkább az alsó tagozatra korlátozódott, mert a felsősök közül csak a 6. a osztályosok érezték fontosnak ezt a fajta feladatot. A köszöntő után a gyerekek korcsoportonként elvonultak a három tagú zsűri elé, akik döntöttek arról, hogy ki a legjobb a jók közül.

Eredmények:

- 1. oszt.** I. Varga Virág
- II. Hegedűs János
- III. Szép Julianna
- 2. oszt.** I. Vajda Viktória
- II. Furkó Annamária
- III. Boross Bertalan Ákos
- 3. oszt.** I. Papp Viktória
- II. Jakab Tibor
- III. Klajkó Hanna
- 4. oszt.** I. Pusoma Dóra
- II. Tar Nikolett
- 6. oszt.** I. Kovács Tamara
- II. Szántó-Becz Erik, Szokai Brigitta
- III. Szalkay Márta, Morvai Máté

Míg a zsűri tagjai tanácskoztak, addig a kipirult arcú gyerekek örömmel fogyasztották a szülők és a gyülekezet tagjai által készített finom süteményeket, amit ezúton is nagyon köszönünk!!

Minden induló évfolyam I. helyezette utazik majd Gyulára, hogy ott is bemutassa, hogy milyen kincsek vannak Szigetszentmiklóson.

Az Emléklapok és Oklevelek átadása az iskolában történt .

A Családi Istentiszteleten a templomban a gyülekezet előtt is megkapták jutalmukat azok, akik vették a fáradságot és példát mutatva bátran előadták amit megtanultak.

Köszönjük mindazoknak akik valamilyen módon hozzájárultak ahhoz, hogy jó hangulatban, megelégedéssel, hálaadó énekkel zárhattuk ezt az értékes délutánt!

Ruckel Józsefné

MÁTRAHÁZÁN VOLTUNK

Már második alkalommal jártam Mátraházán a csendes hétvégén. A látvány, ami elélem tárult, most is lenyűgözött. Kicsivel több hó borította a tájat, mint tavaly, de azért szánkózni most sem lehetett.

Pénteken megérkezésünk után elfoglaltuk a szobákat, majd finom ebéddel megtöltöttük pocakjainkat.

Pénteki és szombati előadások témája a közösségépítés volt.

1. Közösségépítés: létszükséglet

- Isten teremtményei vagyunk a Vele és egymással való közösség fontos!
- Együtt közösen részesedünk valamiben.
- Együtt közösen részesítünk valakit abban, amiben hiányt szenvedett.
- Isten népének természetesnek kellene lennie, hogy összetartson és testvéri közösséget alkosson.

2. Közösségépítés a gyülekezetben.

- Gyülekezet, mint család? Vagy családias légkörű gyülekezet?
- A száz fős gyülekezet nagy ahhoz hogy mindenki ismerjen mindenkit. De ahhoz kicsi, hogy minden területen helyt tudjon állni. (Pl. diakónia, evangelizáció)
- Ha megszűnnek a személyes kapcsolatok, a közösség összetartó ereje megszűnik.
- A közösségépítés nem öncél, hanem küldetés.
- Egy gyülekezet addig nőhet, amíg van benne közösség.

3. Közösségépítés új stratégiája.

Cél: az emberek tanítványokká tétele (Fil.2,3-11).

Mind a három előadás nagyon érdekes és elgondolkodtató volt.

A szombati szabad programban túrázni indultunk a Sós-tóhoz, ami kb. 5 Km-re van a szállástól. A tó mellett magasodott egy kilátó, ami nekem nagyon magas volt. A vállalkozó kedvűek felmentek a tetejére, én csak a legalsó emeletig jutottam, de onnan is szép volt a kilátás.

Vasárnap hajnalban látogattunk el a kis patakhöz, ami a hegy lábánál csordogált. Gyönyörű napfelkelésben lehetett részünk. Hallottuk a fakopáncs reggeli után kutató kopogását és a patak csobogását, madarak reggeli énekét. Láttuk a cinegék játékos repülését az avar felett, és ahogy a Nap vörösre festi a hegyoldal kőzetét és a fák ágait.

Hálát adok azért, hogy ezeknek a mindennapi csodáknak a részese lehettem.

Becc Márta

AZ ÉN BÖJTÖM

„...*Kelj fel, egyél: mert erőd felett való utad van*” (Királyok1. 19,7)

A böjti időszak kezdődik és erről eszembe jutott az én böjtölésem. Több mint húsz évvel ezelőtt történt. Fiatal, megtért, újjászületett keresztyén voltam, tele Isten iránti szeretettel és azzal a vágygal, hogy azonnal csak Neki szolgáljak. Csodálkoztam, hogy miért nem kapok máris szolgálatot, hisz már megtértem. Bár Isten Igéjéből nem sokat tudtam, hisz a Bibliát csak azért olvastam, mert úgy tudtam; ez is hozzátartozik az általános műveltséghez. Olyan nagy volt bennem az Isten iránti hála és szeretet, hogy azonnal elindultam volna bárhová, csak hirdethessem az Ő végtelen szeretetét. Persze semmi sem történt. Így múlt el egy pár hónap, én meg csak vártam, mikor indulhatok szolgálni. Végül megtudtam hogy böjtölni kell. Lelkesen elmondtam az Úrnak, hogy én most ezért böjtölni fogok, csak segítsen meg, mert már nagyon szeretnék szolgálni. Így is történt elkezdtem böjtölni és attól a naptól fogva csak vizet vagy teát ittam. A legnagyobb meglepetésemre minden simán ment, mert teljesen elmúlt minden vágyam hogy egyek, sőt bárki evett mellettem, nem éreztem, hogy nekem ennem kell. Csodálatos érzés volt, azt is megértettem, hogy az Úr elfogadta a böjtölésemet és Ő adott hozzá erőt. Így telt el kilenc nap. Akkor vidékre hívtak kukoricát címerezni. Fogalmam sem volt, hogy ez mit is jelent, de semmi gond, csak „egy” sort kell meg csinálni. Korán reggel imádkoztam, Igét olvastam és ezt azt Igét kaptam „*kelj fel egyél: mert erőd felett való utad van*”. Mint fiatal megtért, fogalmam sem volt arról, hogy ezt komolyan vegyem. Azt gondoltam, ez biztos nem nekem szól. Isten csak nem foglalkozik ilyen kis ügygel. Azért valahogy mégis nyugtalanított, ezért vettem egy pár kiflit. Elindultam az „egy” sor kukoricába, de a kifliket kint hagytam a kocsiban. A munka számomra megdöbbenően nehéz volt. Mindenki mellettem már rég elhagyott, én pedig egyre fáradtabb lettem, sőt annyira, hogy le kellett ülnöm, mert már semmi erőm nem volt. Ott ültem a kukoricás közepén, úgy éreztem, mindjárt elájulok, és egyre gyengébb lettem. Akkor eszembe jutott a reggeli Ige, amiről azt gondoltam, biztos nem nekem szól. Végül valaki behozta a kocsiból a kiflit amit azonnal meg ettem, lassan visszajött az erőm. Felkeltem és végigcsináltam a munkámat. Megtanultam, hogy ha az Úr szól, akkor azt nagyon

komolyan kell venni és nem szabad várni .Végre kell hajtani az Ő akaratát, mert Ő jobban tudja, mikor mire van szükségem. Azt is meg értettem, hogy Isten elfogadta a bűntölcémet, de többre már nincs szükségem. Ezért nagyon izgatottam vártam, mikor kapom meg a szolgálatomat. Valóban rövid idő múlva megkaptam, és még ma is boldogan, hálás szívvel szolgálom Őt!

Balázs Erzsébet

EMLÉKEZZÜNK

egy kedves presbitertársra, hűséges gyülekezeti tagunkra, Halász Andrásra, akit január 22-én hívott haza Mennyei Atyánk! Emlékezzünk meg róla itt, a gyülekezeti újságunk hasábjain is, mert sokat köszönhet neki egyházközségünk. Nem volt véletlen, hogy presbiterré választották, mert egyszerű gyülekezeti tagként is azt nézte, mivel szolgálhatja egyháza javát. Szakmáját tekintve géplakatos volt, de a Vízműnél töltött munkás évek predesztinálták őt arra, hogy a vizes munkáktól elkezdve a vasas munkáig bezárólag mindenféle szerelést, javítást ingyen, Isten dicsőségére elvégezzon a templomban, vagy a parókián.

A templomkertben levő hidrofor gyakran elromlott, és ő leszállt az aknába, hogy megkeresse a bajnak az okát, és addig nem nyugodott, míg meg nem találta, és meg nem javította. Utolsó alkalommal már arra panaszkodott, hogy nem hajlik a térde, nehéz azon a néhány létrafokon leereszkedni a szűk aknába, de nem háritotta el a munkát, nem keresett mentséget – pedig lett volna -, hanem testi gyengeségét, fájdalmát legyőzve még utoljára lemászott, és rendbe hozta a dolgozni nem akaró masinát. Így volt az ő keze munkája is benne, hogy a templomkertben ott pompázhattak a virágok, mert volt víz, amivel meg lehetett őket locsolni.

Aki ismerte, annak mindnek van legalább egy ilyen története, amely az ő szolgálatkészségét, jószívűségét, nagylelkűségét mutatta. Ezekért az értékeiért szerettük, becsültük, melyekből egyre kevesebb van a mai világunkban. Hálával tartozunk Istennek az ő életéért, és mindazokért az áldásokért, melyekkel rajta keresztül megajándékozott minket. Isten hűséges szolgájának bizonyult, és ezzel példát mutatott nekünk, hogy igenis lehet, még a mostani időkben is Istent szolgálni, dicsőségére élni. Áldott legyen az Isten, aki megajándékozta András testvérünkkel hitvesét, a családját és a gyülekezetünket! Vigasztaljon bennünket Isten Igéje, amely az ő ravatalánál hangzott el: „Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömeiben!”

Szalkay László

GEDEON TÁRSASÁG

Nemrégiben a gyülekezetben mutatkozott be a „Gedeon” társaság. A végén megkérdeztem lenne-e kedvük karácsonykor kijönni a hajléktalanokhoz, amikor ebédet viszünk nekik. Majd januárban az Idősek Otthonába is eljárnának-e. Nagyon szívesen fogadták a felkérést. Karácsonykor kint voltak, és a hajléktalanoknak, és akik arra jártak, azoknak is osztottak Bibliát. Örömmel láttam, hogy milyen nagy volt az igény az emberek részéről. Nagy volt az érdeklődés a Biblia után, többen ismerőseiknek is telefonálták és invitálták, hogy mindenki, aki arra jár ajándékba kap Bibliát. Isten áldása volt az alkalmon. Januárban eljöttek az Idősek Otthonába, ahol az idős testvérek és az ott dolgozók nagy örömmel fogadták a kapott Bibliát. Számomra nagy bizonyosság volt arról, hogy Isten milyen csodálatosan és szeretettel fordul az emberek felé. Ezt a kis történetet szeretném most megosztani. : A Gedeon társaság Kínában egy általános iskolában osztott szét bibliát. Az egyik gyerek egyenként kitépte a lapokat és eldobálta nevetve, hogy vigye a szél. Így is történt, a szél szanaszét hordta a lapokat. Az egyik családnál a férj már többször elmondta a feleségének, hogy leszedi már a gólyafészket az udvarukban, mert olyan nagy rendetlenség van. Végül a feleség beleegyezett. A férj fogta a létrát és felmászott, hogy leszedje a gólyafészket. A feleség pedig várta, hogy a férje végezzen. De hiába várta nem jött. Telt múlt az idő, végül úgy döntött, kimegy és megnézi mi történt. Odaér és akkor mászik le a létráról a férje, de olyan furcsa, mintha nem is az az ember volna, mint aki felment a létrán. A férfi odament a feleségéhez boldogan és elmondta, hogy a gólyafészkekben talált lapokat, azokat olvasta a János evangéliumát, és ott a fészek közepén átadta életét az Úrnak és ott imádkozott. Mert a gyerek által szétdobált lapokat a gólyák a fészükbe hordták.

Ebből a történetből is láthatjuk, hogy Isten mennyire szereti az embereket, még egy gólyafészket is felhasznál arra, hogy megtalálja az elveszett lelket. Isten áldja meg a Gedeon Társaság munkáját, és legyen minden dicsőség Istené!

B.E.

PROGRAMOK február/március

Február 28., szombat 8 óra	közös gulyásleves főzés a baptista imaházban
Március 1. 10 óra	bibliavasárnapi istentisztelet
Március 15. 9 óra	koszorúzás a temetőben
Március 15. 10 óra	családi istentisztelet
Március 29. 10 óra	virágvasárnapi istentisztelet

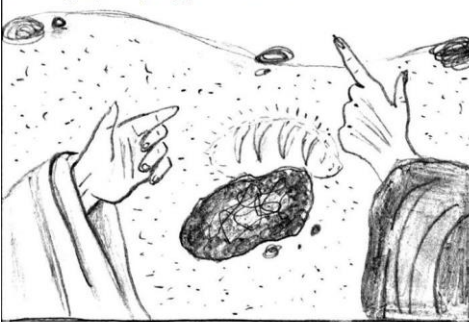
Elvitte a Lélek Jézust a pusztába. Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett.

Ekkor megjelent előtte a kísértő, és így szólt hozzá: Ha Isten fia vagy, mondd ennek a kőnek, hogy változzék kenyérré!

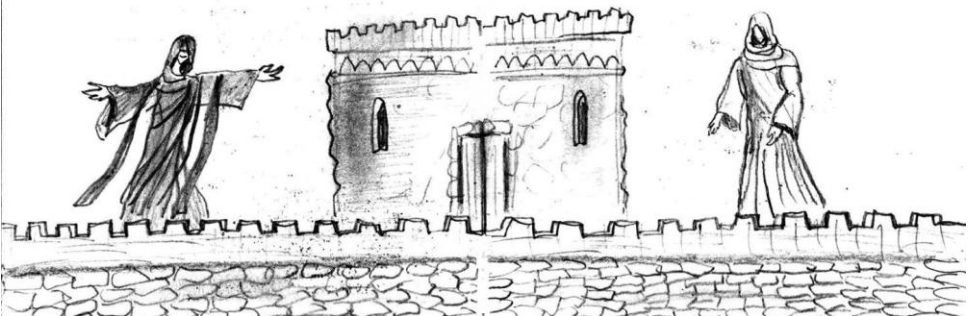
Jézus így válaszolt neki: Meg van írva, hogy nem csak kenyérről él az ember. Ezután felvitte az ördög egy magas helyre, és megmutatta neki a földkerekség minden országát, majd így szólt Jézushoz:

- Ha leborulsz előttem, tied lesz mindez!
Jézus így válaszolt neki: Meg van írva, az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!

Ezután elvitte őt Jeruzsálembe, a templom párkányára állította, és ezt mondta neki: Ha Isten fia vagy, vesd le magad innen, mert meg van írva: Angyalainak megparancsolta, hogy őrizzenek téged, és tenyerükön hordoznak, hogy meg ne üsd lábadat a kőben. Jézus így válaszolt neki: Megmondattott, ne kísértsd az Uradat, a te Istenedet! Amikor az ördög elvonzott minden kísértést, eltávozott tőle egy időre.

ANYAKÖNYVI HÍREK (január-február)

Keresztelés sákramentumában részesült:

*Zerin Péter és Zerin Tünde leánya: **Panni**,
Papp Zoltán György és Papp Hajnal Noémi fia: **Zalán Szilárd***

Halottaink:

Fájó szívvel, de Istenbe vetett reménységgel búcsúztunk:

*Szilágyi Sándor 76 éves,
Márton Mihályné Makra Ágnes 86 éves,
Plausin Györgyné Bessenyei Terézia 82 éves,
Matus Józsefné Bernáth Piroska 83 éves,
Halász András 75 éves,
Matula Gáborné Kovács Julianna 95 éves,
Biki Emma Máté Emma 78 éves,
Jakab Kornél Jenő 11 hetes,
Madarasi Róbert 48 éves,
Milkovics Gáborné Simon Margit 76 éves*

korában elhunyt testvéreinktől.

Isten Igéje nyújtson vigasztalást a gyászolóknak:
„Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre.”
(90. Zsoltár 1. vers)

HETI ALKALMAINK

- Hétfő:** 7.30 Áhitat
18.00 felnőtt konfirmandus óra
Csütörtök: 18.00 Bibliaóra
Péntek: 19.00 Ifjúsági bibliaóra
17.30 énekkar
Vasárnap: 10.00 Istentisztelet és gyermekistentisztelet

HIVATALI ÓRÁK

- Hétfő:** 13.00-16.00
Kedd: 9.00-12.00
15.00-17.00
Szerda: Szabadnap
Csütörtök: 9.00-12.00
Péntek: 9.00-12.00

Az alábbi telefonszámon más időpont is egyeztethető:
+36/24-465-753, +36/20-404-8336

Weblapunk a következő címen tekinthető meg:
www.szszm-reformatus.hu

Következő számunk Virágvasárnap jelenik meg

Kérjük, aki teheti, adója 1 %-át ajánlja fel az Alapítványunknak, illetve énekkarunknak! Köszönjük!

Hajnalcsillag Alapítvány 19185679-1-13
Szigetszentmiklósi Máté János Református Énekkar Közhasznú Egyesület
18714746-1-13